

Moja škola

Prije četiri godine sam u ovu ustanovu ušla ispunjena različitim emocijama. Osjećala sam strah, tugu zbog završetka osnovne škole, ali i uzbuđenje zbog novih izazova za koje sam bila sigurna da srednja škola donosi. Lica koja smo vidjeli tog dana bila su nepoznata. Profesore smo gledali sa strahopoštovanjem, a kasnije je to strahopoštovanje prešlo u poštovanje i uvažavanje.

Četiri godine poslije, ulazeći u zgradu svoje škole, preplavljena sam uspomnama i prelijepim emocijama. Svaka godina, svaki dan proveden u njoj predstavljali su novi izazov i ostali su urezani sa lijepim sjećanjem u mojim mislima. Iako je ostalo još nekoliko dana do završetka mog srednjoškolskog obrazovanja, ja već osjećam nostalgiju za ovim bezbrižnim danima, mojim prijateljima koji su postali dio moje porodice. Ispred nas se nalazi nepoznata budućnost. Neki će otići na fakultet, neki će se zaposliti, dok će neki formirati porodicu.

Svi idemo različitim životnim putevima. Iako nas životne staze vode daleko jedne od drugih, uvijek ćemo biti povezani lijepim školskim uspomnama, osmijesima na časovima, zajedničkim kafama. Sigurna sam da će svako od nas ponijeti dio ove škole dalje sa sobom kroz život. Ponosno, onako kako su nas naučili.

Amina Čović IV3